

PROP DE VOSALTRES

Sobre la religiositat popular

Benvolguts diocesans:

El mes de maig es reserva tradicionalment a fomentar la devoció del poble cristià a la Mare de Déu i se l'identifica amb el mes de Maria. Segur que alguns recordeu la vostra participació escolar en els actes marians. I a d'altres us deu sorprendre que es continuï insistint en aquesta veneració a la Mare de Déu en parròquies i col·legis en un moment com l'actual en què es prescindeix sovint de les referències a l'àmbit religiós.

Malgrat la pèrdua d'influència de l'Església en l'entramat social i l'important descens de la pràctica cristiana entre els batejats, el record del passat o l'activitat actual de moltes agrupacions de cristians encara continua viu en el nostre poble. També passa que alguna persona, en contacte amb determinat element religiós o la seva participació en un romiatge, l'ha ajudat a acostar-se a Déu. És l'aparent contradicció actual entre l'oblit de Déu i, alhora, l'augment del nombre de persones inscrites en moviments de devoció popular cristiana.

En anys anteriors vam veure participar multituds en els actes externs de la Setmana Santa. Moltes persones s'emocionen en veure el rostre de la imatge de Jesús, la Verge o d'algun sant recórrer els carrers de les nostres poblacions i fins i tot ploren, i se'ls escapa alguna petició des del més profund del seu cor com a mostra de la seva extrema confiança en Déu.

Enguany, com l'any passat, no hi ha hagut manifestacions religioses al carrer durant la Setmana Santa. Però els responsables s'han sorprès de la gran quantitat de gent que ha desfilat per contemplar i resar davant els passos que s'han mostrat en llocs tancats com l'oratori de la Sang, el centre de Sant Andreu o l'oratori de la Verge dels Dolors. S'hi veia molta devoció en els rostres dels assistents, i alguns escoltaven les explicacions sobre les imatges, com una catequesi, i en donaven gràcies.

Agraeixo i valoro positivament totes aquestes manifestacions. Tots els cristians, començant pels pastors, hem d'ajudar a conciliar la devoció popular amb la comprensió del misteri de Crist i les seves conseqüències en la vida ordinària. Alguns puristes menysvaloren aquesta actitud popular davant el fet religiós i pretenen accentuar la di-

menió més intel·lectualitzada de la nostra fe. Crec que els dos posicionaments no es contraposen i hem de buscar elements que els complementin. Naturalment, tots necessitem una adequada formació bíblica, teològica i moral per ampliar i comprendre millor els coneixements raonables de la nostra fe. L'experiència cristiana no pot reduir-se a emocions i a la mera participació en actes puntuals una vegada a l'any. La reflexió, el raonament, la cerca dels motius per donar raó de la fe que professem és propi de les persones creients que fonamenten la seva existència en la trobada amb Crist.

Per tant, cal valorar el que hem rebut de la nostra gent gran en forma d'activitats devocionals, caritatives o formatives per discernir les seves potencialitats, actualitzar la seva presentació i fer significativa la participació per a l'home d'avui. Un cristià no té cap mena de dubte sobre l'immens valor que posseeix la devoció i el culte a la Mare de Déu. Procureu no separar la vostra vida de la seva i pregeu pels que més sofreixen en aquests moments a causa de la pandèmia. Col·laboreu en institucions i organitzacions que promoguin totes les dimensions de l'ésser humà: la transcendent, tenint en compte el fonament religiós, i la dimensió terrenal, d'ajuda constant al proïsme.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Celebració dels 25 anys de la Festa de la Divina Misericòrdia

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 11 d'abril, la Festivitat de la Divina Misericòrdia amb una missa presidida pel bisbe Salvador seguint totes les mesures establertes per les autoritats sanitàries. Es dona la circumstància que enguany es compleixen els 25 anys de la seva primera celebració a la nostra ciutat. La festivitat va començar amb un tridu del 8 al 10 d'abril a la parròquia de Nostra Senyora del Pilar, amb l'Exposició del Santíssim, res de la Coroneta de la Divina Misericòrdia i, a continuació, la santa Missa. Però el dia principal, el segon diumenge de Pasqua, la ce-

lebració de la Divina Misericòrdia va tenir lloc a la Catedral. També amb els mateixos actes previs. Un dels moments més esperats va ser la veneració de la relíquia de santa Faustina just acabar l'eucaristia. Els adoradors de la Divina Misericòrdia preguen al Senyor, perquè la seva gràcia s'hagi vessat sobre els fidels que han participat en tots els actes celebrats, i que des del Convent del Sagrat Cor de Jesús de les Mares Carmelites de la Caparrella, d'on va sortir aquesta «espurna», i continuen resant pel seu Apostolat tot demanant que sorgeixin vocacions sacerdotals i religioses a la nostra diòcesi.

CERCA DE VOSOTROS

Sobre la religiosidad popular

Queridos diocesanos:

El mes de mayo se reserva tradicionalmente para fomentar la devoción del pueblo cristiano a la Virgen María. Se identifica el mes de mayo con el mes de María. Algunos recordáis vuestra participación escolar en los actos marianos. A otros os sorprende que se siga insistiendo en esta veneración a la Madre de Dios en parroquias y colegios en un momento como el actual que ha prescindido en la práctica de la referencia al ámbito religioso.

A pesar de la pérdida de influencia de la Iglesia en el entramado social y el llamativo descenso de la práctica cristiana entre los bautizados, continúa viva en nuestro pueblo el recuerdo del pasado o la actividad actual de muchas agrupaciones de cristianos; también se da que algún individuo en contacto con determinado elemento religioso o su participación en una romería le ha ayudado a acercarse a Dios. Es la aparente contradicción actual de un olvido de Dios y un aumento del número de personas inscritas en movimientos de devoción popular cristiana.

En años anteriores veíamos a multitudes participar en los actos externos de la Semana Santa. Muchas personas se emocionan al ver el rostro de la imagen de Jesús, la Virgen o de algún santo recorrer las calles de nuestras poblaciones. Incluso lloran y alguna petición se les escapa desde lo más profundo de su corazón como muestra de su extrema confianza en Dios.

Este año, como el anterior, no ha habido manifestaciones religiosas en la calle durante la Semana Santa. Pero los responsables se han sorprendido de la gran cantidad de gente que ha desfilado para contemplar y rezar ante los pasos que se han mostrado en lugares cerrados como el oratorio de La Sang, el centro de Sant Andreu o el oratorio de la Virgen de los Dolores. Se apreciaba mucha devoción en los rostros de los asistentes. Algunos recibían ciertas explicaciones sobre las imágenes, como una catequesis y lo agradecían. Otros trataban de explicar los pasos a hijos y nietos.

Mi valoración sobre todo ello es positiva y digna de agradecimiento. Todos los cristianos, empezando por los pastores, debemos ayudar a conciliar devoción popular con la comprensión del misterio de Cristo y sus consecuencias para la vida ordinaria. Algunos puristas minusvaloran esta actitud popular ante lo religioso y pretenden acentuar la dimensión más intelectualizada de nuestra fe. Creo que ambas posturas no se contraponen y debemos buscar elementos que las complementen. Naturalmente necesitamos todos de una adecuada formación bíblica, teológica o moral para ampliar y comprender mejor los conocimientos razonables de nuestra fe. La experiencia cristiana no puede reducirse a emociones o a la mera participación en actos puntuales una vez al año. La reflexión, el razonamiento, la búsqueda de los motivos para dar razón de la fe que profesamos es propio de las personas creyentes que fundamentan su existencia en el encuentro con Cristo.

Todo ello nos lleva a valorar lo que hemos recibido de nuestros mayores en forma de actividades devocionales, caritativas o formativas. Para discernir sus potencialidades, actualizar su presentación y hacer significativa la participación para el hombre de hoy. No cabe la menor duda para un cristiano el inmenso valor que posee la devoción y el culto a la Virgen María. Tratad de no separar vuestra vida de la suya y pedid por todos aquellos que más sufren en estos momentos a causa de la pandemia. Colaborad en instituciones y organizaciones que promuevan todas las dimensiones del ser humano, la trascendente teniendo en cuenta el fundamento religioso y la dimensión terrena de ayuda permanente al prójimo.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de LleidaJoan Torra recomana llegir la *Fratelli Tutti* en veu alta i en grup

El Dr. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, va impartir el passat dimarts 13 d'abril la primera sessió de les Jornades de Formació sobre la *Fratelli Tutti* organitzades pel Bisbat de Lleida. Les intervencions es van poder seguir de manera telemàtica i també presencialment per un grup reduït a l'Acadèmia Mariana.

Torra va començar recordant d'on agafa el papa Francesc el títol de l'encíclica. Va explicar que *fratelli tutti* era com sant Francesc es dirigia als seus germans i va afegir que és un text que s'està llegint molt entre la comunitat cristiana. Torra va explicar que aquest Papa té la voluntat d'adreçar-se a tots els homes i dones de bona voluntat d'aquest món, i fa l'esforç d'explicar-ho de manera que l'entengui la gent. «Aquest Papa no escriu, aquest Papa parla», va dir. Per això el ponent va aconsellar llegir el text en veu alta i en grup. «El Papa vol parlar de que els homes i les dones d'aquest món són germans», va dir. «El Papa ens parla a *tutti*, i aquesta universalitat és cabdal». En aquest sentit va destacar que «l'objectiu del Papa és ser pastor i teòleg, no només per als de casa sinó per a tots». El degà de la Facultat de Teologia de Catalunya va continuar dient que «aquest missatge traduït a les nostres parròquies és preguntar-nos com arribar a tots».

«El Papa ens descobreix que allò que diu Jesús no era només per als que el volguessin entendre», va dir. I va destacar que «el papa Francesc es vol adreçar a aquells que no contenen per a res i recordar-nos a tots que l'Evangeli és per adreçar-nos a aquells que no contenen per a res». Torra va recalcar les paraules del papa Francesc quan va recordar que «la pandèmia ens ha permès valorar a molts companys de viatge que davant la por van saber reaccionar donant la pròpia vida». Va destacar que a la *Fratelli Tutti* el Papa recorda la paràbola del Bon Samarità i va indicar que «la fe ens omple de motivacions en el reconeixement de l'altre».

Tothom que vulgui pot escoltar la intervenció de Joan Torra en aquest enllaç: <https://youtu.be/7PZYA3ZYWM>

Les Jornades de Formació van seguir el 14 i el 15 d'abril respectivament amb una ponència a càrrec de Víctor Martínez i una taula rodona amb la intervenció del director de Càritas, Rafael Allepuz, la psicòloga Marta Trepas i l'artista i membre de l'Acció Catòlica Obrera, Amadeu Bonet.

Víctor Martínez va parlar del creixement espiritual que ens proposa la *Fratelli Tutti*. Mn. Víctor va explicar que «aquesta encíclica parteix de sant Francesc i el Papa la basa en la paràbola del Bon Samarità, en la qual Jesús no és el protagonista». També va resumir que «ens parla de la germanor, de la fraternitat, de l'estima a l'altre com a germà i que jo soc igual a l'altre, ni més ni menys». Va recordar també que «sant Francesc va començar sol però de seguida va buscar germans i va crear una comunitat igual que Jesús també va buscar companys de camí perquè continuessin la seva missió». Va dir també que «el Papa parla de la caritat que busca promoció a l'altre». Es pot seguir tota la conferència al següent enllaç: <https://youtu.be/CPyEyeLUOU>

A la taula rodona es va poder fer un diàleg i es va demanar la participació de tothom que volgués. Marta Trepas va afirmar que «el papa Francesc és molt fi psicològicament parlant, per exemple parlant de la música de l'Evangeli». Per la seva part, Rafael Allepuz va exposar que «m'ha agradat molt i m'ha reafirmat la pura essència del Papa», i va afirmar que «m'ha agradat que parli de fraternitat i l'esperit d'obertura que està adreçada a tothom siguin creients o no». Va afegir que «és atemporal i penso que d'aquí uns anys també continuarà essent actual». Amadeu Bonet va dir que «és una encíclica teològica que parla de Déu cap a nosaltres que garanteix tot el que ve després i això es tradueix a diferents dimensions: la caritativa, la política i la cultural». Mn. Víctor Martínez, que va actuar com a moderador, va animar les comunitats a treballar el què diu l'encíclica abans de donar pas al bisbe Salvador. El nostre bisbe va tancar l'acte afirmant que «la formació i el ser cristià és fer possible la realitat en tots els ambients de la nostra vida de cara als altres». Es pot escoltar tota la taula rodona al següent enllaç: <https://youtu.be/EqWQlw1wCPc>

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de tenir ulls per a veure el drama dels nostres germans i germanes que són víctimes del tràfic de persones, i el valor d'actuar perquè les nostres comunitats estiguin lliures de l'esclavitud» (8 de febrer).

@Pontifex: «La fraternitat és el veritable remei a la pandèmia i a molts mals que ens han colpejat. Fraternitat i esperança són com medicines que avui el món necessita, juntament amb les vacunes» (8 de febrer).

@Pontifex: «Tots som responsables de la comunicació que fem, de les informacions que donem, del control que podem exercir sobre les notícies falses, desemmascarant-les. Tots estem cridats a ser testimonis de la veritat» (9 de febrer).

@Pontifex: «El que resa és com un enamorat: porta sempre en el cor a la persona estimada, vagi on vagi. Per això, podem resar en qualsevol moment, en els esdeveniments de cada dia: al carrer, en l'oficina, al tren...; amb paraules o en el silenci del nostre cor» (10 de febrer).

VIDES DE SANTS (XIV)

Sant Anastasi

Nascut l'any 263 a Lleida, en el si d'una família pagana, fou un centurió de les legions romanes, i guàrdia personal. Alguns estudiosos pensen que estigué emparentat amb l'emperador, d'aquí que aconseguís ascendir a la milícia romana.

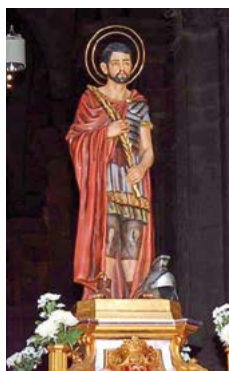
En veure que els cristians foren perseguits, va sentir-se afligit, es declarà un d'ells i un defensor de la fe. Se l'intentà convèncer que renunciés a la nova religió. Molts dels seus companys legionaris també decidiren convertir-se al cristianisme.

El governador Dacià va perseguir-lo, igual que als seus companys. Finalment, foren capturats i portats fins a Badalona, on moriren martiritzats a conseqüència de la perscrució de Dioclecià. Morí l'11 de maig de l'any 305 a Baetulo (Badalona), lloc on està enterrat.

Fou canonitzat l'any 1618. La seva festivitat era el 9 de maig, fins que a les acaballes del segle XVIII es passà a l'11 de maig. El seu culte està molt restringit a l'àmbit local. És el patró de Lleida des del 1627 i de Badalona des del 1672.

Ara bé, no apareix al *Martirologi romà*. Segons Enrique Flórez, les referències més antigues que trobem d'Anastasi es remunten a l'any 1450, en un mapamundi espiritual realitzat pel bisbe Jean Germain. També es troba reproduït en les *Taules de Ptolomeu*, a Ulm (1486) i en el *Martirologi* de Francesco Maurolico, a Venècia, el 1568. A Catalunya, el primer que en feu referència fou Jeroni Pau l'any 1491.

Un dels miracles que s'atribueixen a Anastasi fou que en vida, i juntament amb els seus companys, quan fugien de les legions romanes, assedegats, s'aturaren en un pou per

treure aigua, emperò, no hi havia corda. Anastasi implorà ajuda a Déu i l'aigua va començar a brollar sense treva per sobre del brocal.

L'any 1885, Badalona patí una epidèmia de còlera. Els veïns del carrer del Pinzell van resar al sant per tal que ningú traspasés. Sobrevisqueren tots menys un, que morí per causes alienes a l'epidèmia. Els veïns van decidir rebatejar el carrer amb el nom de Sant Anastasi.

L'any 1896, durant unes excavacions en uns terrenys dels marquesos de Barberà van trobar una rasa amb ossos. A les parets

hi trobaren unes anelles de subjecció, altrament, sense cadenes. Tal i com ho relatà Joan Amades, en la vella pressó de sant Anastasi hi va néixer un ametller, el primer a florir de tota la contrada. Un arbre miraculós pel color peculiar dels seus fruits, de color de sang.

A Lleida es venera des del 1578, any en què el Consell general de la Paeria aprovà el seu culte a proposta del bisbe Antoni Agustí el 1571, tanmateix, no s'oficialitzà fins al 1618. A Badalona se celebren festes en honor al sant des del 1635.

La seva iconografia és vestit com un soldat romà, amb una espasa i una palma del seu martiri i seguidor de Crist, emperò, també el podem trobar portant una creu, que simbolitza la seva condició de cristià.

Segons Jordi Curcó, Anastasi va tenir bressol a la Casa Prous, número 22, de l'antic carrer de la Bruneteria, actual Magdalena, i on es trobaren restes d'una antiga casa romana.

Josep Maria Corretger Olivart

REFLEXIONS

EL MANIFEST
POSTHUMANISTA (III)

Discerniment ètic

No hi ha dubte que el transhumanisme es presenta com una ideologia postmetafísica. Des d'aquesta filosofia, les preguntes últimes o fonamentals són absolutament irrelevantes, perquè no tenen cap resposta concloent. L'ànima del transhumanisme és pragmàtica i antimetafísica. En aquest sentit, és un producte ideològic típicament angloamericà, en la mesura que s'inscriu en la tradició utilitarista i pragmàtica. Es considera que la filosofia primera, la que Aristòtil va anomenar metafísica, és un discurs estèril i absurd, ja que planteja qüestions que no tenen una resposta concloent i que no permeten, en cap cas, millorar la qualitat de vida de les persones.

La missió inherent al transhumanisme és millorar la condició humana i, d'aquesta manera, la qualitat de vida de les persones. Les preguntes d'ordre metafísic, ontològic o teològic, per interessants que siguin, es consideren supèrflues, estèrils, innecessàries i, fins i tot, lingüísticament mancades de sentit (*a non sense questions*).

Tot i la manifesta actitud antimetafísica del transhumanisme, aquest moviment, però, es nodreix d'una filosofia de la història i d'una cosmovisió que no és qüestionada, ni sotmesa a la crítica. Hi ha una escatologia immanent que nodreix l'ànima del moviment i que, en cap cas, se sotmet a una anàlisi científica.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Restauen la Moreneta de la capella de Sant Sebastià d'Alcarràs

La parròquia d'Alcarràs ha encomanat a José A. Ferrer i Lluís Capdevila la restauració i policromia de «la Moreneta» que rep culte en la capella de Sant Sebastià d'aquesta població.

A l'església parroquial s'hi venera un altra imatge de la patrona de Catalunya. El restaurador José A. Ferrer explica que el treball de restauració ha consistit en policromar la imatge per primera vegada, ja que el material amb el que està feta és el cement i no s'ha

via policromat mai. S'ha decorat amb pa d'or, imitant la policromia de la talla original del monestir de Montserrat. Després de gairebé vint dies de treball, els restauradors la van deixar llesta perquè pugués lluir amb tot el seu esplendor el dia de la seva festa, el 27 d'abril.

Un altre treball encomanat als professionals d'aquest taller de restauració lleidatà és la restauració del retaule i el cambri de la Mare de Déu de Montserrat de la Catedral de Lleida.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.

12. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancrac (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor

de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Divendres [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.;

santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«Els qui no estimen no coneixen Déu perquè Déu és amor»

Les paraules de l'Evangeli i de la segona lectura d'aquest diumenge són tan entranyables i profundes que gairebé només caldria anar-les meditant poc a poc. Parlen de l'amor. De l'amor del Pare i de l'amor de Crist als seus deixebles: *Jo us estimo tal com el Pare m'estima*. Com a conseqüència, ell es converteix en el model del nostre amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Però no ens equivoquem: estimar no és fàcil, cal lliurar-se totalment als altres. Per això diu: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Ara bé, estimar ni que ens costi no és sinònim de tristor: *Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena*. Una nova prova que Crist ens estima és que ja no som criats: *A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit al meu Pare*. Jesús no es guarda cap secret per a ell sol, ho comparteix tot amb els deixebles perquè els estima. I perquè els estima els ha escollit: *No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Sentint-nos estimats i escollits, podem comunicar a tothom com Déu ens estima en Jesucrist i vol que siguem sempre feliços. Conscient d'aquest amor universal Pere, i els altres creients, han de canviar els seus esquemes i batejar també un pagà: *Qui pot excloure del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant com nosaltres? Perquè Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. I Joan, a la segona lectura, ens dona la gran definició: *Déu és amor*. A partir d'aquí s'entén tot. Hem d'estimar-nos els uns als altres perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu. Només estimant entendrem Déu. No ens cal res més: sentir-nos estimats per Déu i estimar com Crist ens ha estimat. *Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant el seu Fill pels nostres pecats*. Ell és el model i la mida de tot amor.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.»

Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grans coses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

► Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació*. O bé: *Al-leluia*.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observeu els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea».

Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

► Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación*. O bien: *Al-eluya*.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor.

En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros».